

Publicerad 2020-11-10 09:12 av Cikoria Blå

Coronapoesi

Den kom med i antologin 2020.

CORONan i mitt liv

En man gick omkring och spottade.
Jag såg honom, det var på Facebook,
Vad är Corona för något undrade jag, googlade
Det är allvar det här, det förstod jag snart.
Men Kina ligger så långt borta...
Inte kommer viruset till Europa?
Vi vet hur man spårar smitta i vårt land...Väl?
En bekant var på skidresa och blev sjuk.
”Så dumt att han åkte iväg”, så sa vi.
Det kom restriktioner,vi löd de flesta av dem.
Vi stannade hemma, vi spritade händerna.
Vi sjöng ”Blinka lilla stjärna” och var ledsna .
Vi träffade inte våra vuxna barn.
Vi längtade så.
Det blir snart bättre, sa vi. Det blev det inte.
Sommaren kom och gick. Fester ställdes in.
Vi vande oss. Odlade vår potatis och njöt
av den.
En vän till en vän intensivvårdades,
han som sjöng så fint,alldeles nyss på en fest.
Han dog. ”Innerligt älskad”,
stod det i annonsen,
Vi vänjer oss kanske,
men vi accepterar det inte.
Nej vi vill ha ett slut på det här.
Vi skall alla dö, men inte av Covid-19.
Och inte nu. Absolut inte nu.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Cikoria Blå med Poeter.se id #96002 innehar upphovsrätten